

Pühad, mis ei lõppe kunagi ära

Suvi on alanud, nelipüha on möödas. Usukauged küsivad: kas see oli kaskede püha? Või oli seal midagi tuviga tegemist? Pisut targematele meenub, et tegemist oli vist keelte segamise lõpuga. Nelipüha pole tõesti lihtne püha. Saksa draamakirjanik Bertold Brecht kirjutas: „ Samal ajal kui sünnipäev, jõulud või ülestõusmispühad ikka midagi toovad, nelipühal pole kingitusi.“

Mis lugu selle päevaga siis õieti on? Pärast Jeesuse ristilöömist ja ülestõusmist valitses jüngrite hinges segadus. Kui naised jutustasid, et nad olid näinud tühja hauda ja kaht inglit, siis tundus see tüüpilise naiste jutuna. Oli neid, kes rääkisid, et nad olid Jeesust mitmel korral kohanud ja isegi neid, kes olid näinud Teda taeva minemas. Oli kuidas oli, aga laiali nad ei läinud, vaid ootasid Jeruusalemmas ülemises toas veel midagi. Õpetaja oli ju öelnud: „Te saate väe Pühalt Vaimult, kes tuleb teie üle, ja te peate olema minu tunnistajad Jeruusalemmas ja kogu Juuda- ja Samaariamaal ning ilmamaa äärteni.“ Ap 1:8

Ja siis see juhtus. Korraga oli kõik selge. Ülestõusnu ei ela inimkaugetes maailmades, vaid ta on Jumala Vaimu läbi kogetav meie keskel. Need lihtsad kalurid, töömehed, ametnikud ja koduperenaised kogevad korraga, et Jumal Isa ja Poeg on Püha Vaimu läbi siin. Nad kogesid kõike toimunut sõna otseses tähenduses vaimustusega. Vaimust inspireerituna, mis pole järele tehtav ega müüdav, kõnelesid nad Jumala suurtest tegudest oma elus. Kõige selle juures oli väliseid märke – tuulekohinat, tulekeeli ja keeleliste barjääride ületamise ime.

Theodor Fonatne on öelnud: „Nelipüha päeval pole õhtut, sest selle päike – armastus – ei looju iial!“ Ligi kakstuhat aastat on möödunud ja ustavad kogevad oma elus ikka veel Püha Vaimu väge ja juhtimist.

Nelipüha päev andis jüngritele tookord ja annab nüüdki kolm erilist võimet. Võimekuse avalikkuse ette astuda, võimekuse oma elus Jeesust järgida ja võime olla mõistetav maailma äärteni.

Võimekus avalikkuse ette astuda

Tuulekohin ja tuli on Püha Vaimu olemust iseloomustavad pildid. Pildid, mis täitsid neid julguse ja väega. Süüdatuna Pühast Vaimust astuvad nad julgelt avalikkuse ette. Seni olid nad kogunenud ülemises toas ja kodudes. Nende usk sobis kodusse miljöösse, kuid mitte templisse või tänavatele. Nad teadsid, et avalik tunnistamine toob kaasa kannatusi, nagu see oli juhtunud ka nende õpetajaga. Kuid nelipühast alates on neil uus julgus kõnelda Jumala riigist. Nad tunnevad endas tulist soovi tegutseda, andes tuleviku Jumala kätte, nii nagu seda oli teinud ka Jeesus.

Võimekus Jeesust järgida

Õpetaja tegevus oli alanud Jordanil. Aastaid oli ta elanud tavalist uskliku juudi elu. Ta ei paistnud millegagi silma. Oli vaga ja hoolas puusepp nagu teisedki käsitöömeistrid. Kuid ühel päeval läheb ta nagu paljud teisedki Jordani äärde, et kuulda populaarse prohveti sõnumit. Avatuna Jumalale astub ta ristimisvette ja kogeb oma nelipühi. Ristimise ajal langeb Püha Vaim ta peale ja hääb taevast ütles: „Sina oled mu armas Poeg, sinust on mul hea meel!“ Lk 3:22 Seejärel viibis ta nelikümmend päeva kõrbes ja alustaski oma avalikku tegevust. Ta sõnad on täis headust, tarkust ja halastust. Ta kutsub Jumalat kui inimesi armastavat Isa austama ja teenima. Ta julgustab neid otsima Taevase Isaga sügavamalt ja lähedasemat suhet. Ta kuulutab rahu, üksteisest lugupidamist ja lepitust. Nelipüha päeval kordus paljude elus see, mis oli Jeesuse elus toimunud. Nende elu ja sõnum on nüüdsest kantud samast Vaimust. Nad mitte ainult ei räägi, vaid ka tegutsevad selles Vaimus.

Võime kõnelda keelt, mida kõik oskavad

Meeste ja naiste kohta, kes Jeesuse sõnumiga avalikkuse ette lähevad, öeldakse: „Nad kõik täideti Püha Vaimuga ja hakkasid rääkima teisi keeli, nõnda nagu Vaim neile andis rääkida.“ Ap 2:4 Sellele vastab, mida ka kuulajad hämmastunult küsivad: „Kuidas siis nüüd meist igaüks kuuleb oma sünnimaa murret?“ Ap 2:8

Kuid ümbritsevad keelebarjäärid on murretest suuremad. Jeesus ise oli kuulutanud aramea keeles. Tema ja ta jüngrid võisid pisut tunda ka rahvapärast kreeka käibekeelt. Apostel Paulus valdab nii kreeka kui heebrea keelt. Piibli originaalkeelteks on heebrea, aramea ja kreeka keel. Keelebarjääride ületamine on alati riskantne tegevus. Igast tõlkijast võib saada üleastuja, vahendajast reetur ja tõlkijast võltsija. Kuid ometi on täna Piibel tõlgitud tuhandetesse keeltesse ja keelemurretesse. Kristuse sõnumi leviku lugu on tõlkimise lugu. Nelipühi on kiriku sünnipäev, aga see on maailma suurima tõlkeime päev, mis pole tänaseni lõppenud. Selle tõlke tõeliseks inspireerijaks on ikka ja jälle Püha Vaim.

Meie ja nelipühad

Nelipüha päev pole lõppenud. Püha Vaim on meilegi välja valatud. Ta võtab kartuse avalikkuse ees Jeesusest tunnistada. Ta annab meile võime Jeesust tões ja vaimus järgida. Armastuse Vaim tõlgib tõlgitamatu tänagi arusaadavasse keelde. Tõsi, apostlidki ei olnud pärast nelipüha kohe veatud. Aga nad lasid end Pühast Vaimust pidevalt korrigeerida. Püha Vaim annab seda jõudu ka meile. Nii nagu Jeesus ei murdu ka meie ajastu raskuste keskel tänu Pühale Vaimule, kes meis elab.

Esimestel sajanditel pärast Kristust vaidlesid Egiptuse ja Süüria insenerid, kes suudab ehitada paremaid tamme jõgede vee juhtimiseks ja maa viljakaks muutmiseks. Sellest vaidlusest lähtuvalt tegid 4.-5. sajandi Süüria kristlased kauni laulu Püha Vaimu ülistuseks. Esmalt kiidetakse selles egiptuse insenere. Kuid siis leiavad süürlased, et nemad on kindlasti paremad tammide ehitajad. Kuid siis öeldakse selles laulus: kui oleks isegi paremaid insenere kui süürlased, siis ei suudaks need ikkagi ühtki sellist tammi ehitada, millest Püha Vaim ei suudaks läbi murda, sest ta läbistab kõike.

Kallid kaasteelised! Jääb vaid palvetada koos vana kirikulauluga: „Oh Looja Vaim, nüüd hingesse Su lastel tule kõigile!“